CENTRALNA KOMISJA EGZAMINACYJNA

Rodzaj dokumentu:	**Zasady oceniania**
Egzamin:	**Egzamin maturalny**
Przedmiot:	**Język niemiecki**
Poziom:	**Poziom podstawowy**
Forma/Formy arkusza:	MJN-P1_1P-203
Termin egzaminu:	Termin dodatkowy – lipiec 2020 r.
Data publikacji dokumentu:	10 lipca 2020 r.

Warszawa 2020

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
	1.2.		F
	1.3.		R
	1.4.		F
	1.5.		R

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.4.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		F
	4.3.		E
	4.4.		C

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	5.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	5.3.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
	6.2.		D
	6.3.		B
	6.4.		B
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	C
	7.2.		E
	7.3.		A

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].*	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].	A
	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		B
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].*	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].	A
	9.2.		C
	9.3.		C
	9.4.		C
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.
Na niemieckim forum internetowym toczy się dyskusja o świętowaniu Dnia Babci w różnych krajach. Dodaj swój wpis, w którym:

- **przedstawisz swoją opinię o tym święcie i uzasadnisz ją**
- **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta**
- **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
- **zaproponujesz dzielenie się na forum pomysłami na interesujące prezenty.**

Wymagania ogólne

I. Znajomość środków językowych.
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].
III. Tworzenie wypowiedzi.
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi […] pisemne.
IV. Reagowanie na wypowiedzi.
Zdający […] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej […] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

I. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].
5.1. Zdający opisuje ludzi, przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności.
5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości […].
5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie […].
7.2. Zdający uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia.
7.4. Zdający proponuje […].
7.7. Zdający wyraża emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie).

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
   a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
   b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
      – w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
      – w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
   a. nie realizuje tego podpunktu
   b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
   a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
      - **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta** *Ich habe meiner Oma einen Schal gekauft.* (jedno odniesienie)
   b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Ich habe meiner Oma eine Party mit Musik vorbereitet.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
   a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
      - **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta** *Ich habe meiner Oma einen Schal, eine Tasche und einen Kuli geschenkt.*
   b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
      - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**

Meine Oma fand meinen Kuchen lecker. Sie konnte nicht glauben, dass ich so gut backen kann. (informacja o reakcji babci rozbudowana o umiejętności pieczenia ciasta)

5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
   a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
   b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
   c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
   d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *interessant, bemerkenswert* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażeń synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
   - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
     Meine Oma fand mein Geschenk schön und toll.
     Meine Oma fand mein Geschenk klasse und schrecklich.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
   - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
     Meine Oma war überrascht, glücklich und fröhlich.
   - **poinformuj o niespodziance, którą przygotowałeś dla swojej babci z okazji tego święta**
     Ich habe für meine Oma gesungen, getanzt und ein Gedicht aufgesagt.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę)* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
    - **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta**
    - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
      Über bunte Blumen hat sich meine Oma sehr gefreut.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
    To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt **dot.**

propozycji dzielenia się na forum pomysłami na interesujące prezenty pisze: *Die Initiative finde ich toll.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
    - **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta**
      Ich mache meiner Oma eine Torte. (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że zdający odnosi się do przygotowań, które już miały miejsce, wymaganych do realizacji danego podpunktu – nie odniósł się)
      Ich mache gestern meiner Oma eine Torte. Ich dekoriere sie sehr schön. (Zdający realizując podpunkt polecenia, używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy *gestern* – odniósł się).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy… / Nie wiem, co… / Nie wiem, dlaczego…*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
    - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
      Ich weiß nicht, wie sie reagiert hat, aber ich habe gehört, sie war zufrieden. (odniósł się)
      Ich weiß nicht, wie sie reagiert hat. (nie odniósł się)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
    - **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
      Meine Oma uśmiechnęła się. (nie odniósł się)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
    - **przedstawisz swoją opinię o tym święcie i uzasadnisz ją**
      Ich glaube, że dieses Fest ist sehr wichtig und alle Omas sollten an diesem Tag glücklich sein.

Zadanie 10.

Na niemieckim forum internetowym toczy się dyskusja o świętowaniu Dnia Babci w różnych krajach. Dodaj swój wpis, w którym:

- **przedstawisz swoją opinię o tym święcie i uzasadnisz ją**
- **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta**
- **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
- **zaproponujesz dzielenie się na forum pomysłami na interesujące prezenty.**

Hallo Leute,

bei uns wird der Omatag am 21. Januar gefeiert.

- **przedstawisz swoją opinię o tym święcie i uzasadnisz ją**

5.5) Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie […].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.:

- przedstawia swoją opinię na temat Święta Babci, np.: *Für mich ist der Tag der Oma sehr wichtig. / Ich denke, alle Enkelkinder sollten dieses Fest feiern.* LUB
- uzasadnia swoją opinię na temat Święta Babci, np.: *Jedes Jahr feiere ich den Tag der Oma, denn die Oma ist die wichtigste Person in meinem Leben. / Ich liebe meine Oma, deshalb will ich ihr an diesem Tag viel Freude bereiten.*

Ten podpunkt polecenia **jest dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (opina na temat Święta Babci oraz uzasadnienie tej opinii) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np.: *Ich mag den Tag der Oma, denn meine Oma freut sich immer, wenn ich ihr zu diesem Anlass gratuliere. / Ich finde es schön, dass alle an diesem Tag an ihre Omas denken. Auch ich will meiner Oma zeigen, wie sehr ich sie liebe.*

Realizując pierwszą część podpunktu polecenia, zdający wyraża swoją opinię na temat Święta Babci. Elementami opinii mogą być np.:

- pozytywna ocena święta, np.: *Meiner Meinung nach ist der Omatag einer der schönsten Feiertage im Jahr.* LUB
- korzyści wynikające z obchodzenia Święta Babci, np.: *An diesem Tag sind sowohl Omas als auch Enkel sehr glücklich. / Ich gebe meiner Oma ein kleines Geschenk, damit sie weiß, was sie mir bedeutet.*

Realizując drugą część podpunktu polecenia, zdający uzasadnia swoją opinię, np.:

- podaje powód obchodów Święta Babci, np.: (*Ich bin meiner Oma dankbar,) deshalb ist der Omatag so wichtig für mich.* LUB
- opisuje przebieg obchodów Święta Babci, np.: *Am Omatag besuche ich meine Oma und bringe ihr Blumen. Ich will, dass sie sich glücklich fühlt.* LUB
- wskazuje odpowiednie miejsca, w którym zdający obchodzi Święto Babci, np.: *Am Omatag trifft sich die ganze Familie im Haus der Oma und wir feiern zusammen. Sie freut sich immer darüber.*

Nie jest wymagane użycie spójnika *weil*, *denn*, *deshalb*, ale z kontekstu musi wynikać, że chodzi o uzasadnienie opinii zdającego o Święcie Babci, np.: *Der Omatag ist für mich ein nettes Ereignis. Ich lade meine Oma ins Kino ein und wir sehen uns dann einen lustigen Film an.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np.:

- pyta uczestników forum o opinię o Święcie Babci, np.: *Wie findet ihr den Tag der Oma?*
- przedstawia ogólne opinie, które nie są powiązane ze Świętem Babci, np.: *Ich finde es gut, dass sich die Oma freut, wenn ich sie oft besuche.*

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Die Kinder schenken ihren Omas Blumen. Zuerst rufe ich meine Oma an und wünsche ihr alles Gute.	Meiner Meinung nach soll jeder den Omatag feiern. An dem Tag können wir der Oma die Liebe zeigen.	Ich finde, dass der Omatag ein sehr wichtiges Fest ist. An diesem Tag kann man der Oma für alles danken und ihr sagen, wie lieb sie ist.

• **napiszesz, co przygotowałeś(-aś) dla swojej babci z okazji jej święta**
5.3) Zdający przedstawia fakty z przeszłości […]. *7.2) Zdający uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje, co przygotował dla swojej babci z okazji jej święta, np.: • zakupie prezentu, np. *Ich habe meiner Oma eine schöne Tasche gekauft.* LUB • zorganizowaniu przyjęcia, np. *Ich habe für meine Oma eine Party gegeben .* LUB • innych działaniach, które mogły sprawić babci radość np. *Ich habe meiner Oma einen Kuchen gebacken. / Zum Omatag habe ich meine Oma ins Kino eingeladen. / Zu diesem Anlass habe ich die Wohnung von meiner Oma renoviert. / Zu diesem Fest habe ich ein Lied komponiert. / Ich habe meine Oma zum Abendessen eingeladen. / Ich habe eine Party für sie gegeben, zu der alle Enkel gekommen sind.* Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający • informuje (ogólnie), co przygotował dla babci, ale nie podaje szczegółów, np. *Auch dieses Jahr hat Oma etwas Interessantes bekommen.* („odniósł się”) • używa przymiotników oceniających, np.: *Ich habe für sie eine schöne Überraschung vorbereitet.* („odniósł się”) Przedstawienie tylko opinii np. o prezencie lub innej przygotowanej niespodziance nie jest realizacją tego podpunktu polecenia, ale jest traktowane jako element rozwijający, jeżeli zdający realizuje kluczowy element polecenia, tzn. informuje o tym, co przygotował dla babci z okazji jej święta, np.: *Ich finde, ein Kochbuch war eine gute Geschenkidee.* („nie odniósł się”). / *Ich finde, ein Kochbuch war eine gute Geschenkidee, denn die Oma probiert gern neue Kochrezepte aus.* („odniósł się i rozwinął”). Jeżeli zdający informuje, co przygotował dla swojej babci z okazji jej święta, używając czasu teraźniejszego, ale z treści pracy wynika, że jest to sytuacja, która miała miejsce w przeszłości, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np.: *Zum Tag der Oma gebe ich ihr ein gutes Buch und auch voriges Jahr habe ich ihr einen Roman geschenkt*. (R→O), ALE *Zum Tag der Oma gebe ich ihr ein gutes Buch.* („nie odniósł się” – brak elementu wskazującego na przeszłość). Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie podaje żadnej informacji o tym, co przygotował dla babci z okazji jej święta, np.: – informuje o swoich pomysłach na prezent/niespodziankę, np.: *Ich finde, das Buch ist das beste Geschenk für meine Oma.* – w żaden sposób nie informuje o przygotowaniu czegoś dla swojej babci, np. *Ich wusste nicht, was ich meiner Oma schenken konnte.*

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Ich wusste nicht, was ich meiner Oma schenken konnte.	Ich habe meine Oma ins Theater eingeladen. Für meine Oma habe ich einen leckeren Kuchen gebacken. Als Geschenk habe ich für meine Oma eine Party gegeben.	Zum Omatag beschloss ich eine Party für die ganze Familie zu organisieren. Ich habe eine Torte gebacken und Lieblingsspeisen meiner Oma gekocht. Ich habe meine Oma mit einer Einladung in die Oper überrascht. Es ist mir gelungen, Karten für „Carmen“ zu bekommen.

• **opiszesz reakcję babci na tę niespodziankę**
5.1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności;

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do reakcji babci na jego niespodziankę, np.:

- opisuje emocje babci, np.: *Meine Oma war so überrascht, dass ich ihr ein Geschenk mitgebracht habe. / Die Oma war überglücklich, dass ich für sie eine Überraschung vorbereitet habe. / Die Oma war zufrieden, dass ich den ganzen Tag mit ihr verbracht habe. / Meine Oma hat sich sehr gefreut. / Die Oma hat vor Freude geweint. / Meine Oma war sehr überrascht.* LUB
- opisuje zachowanie (działania/czynności) babci na niespodziankę przygotowaną przez zdającego, np.: *Meine Oma hat sich bei mir bedankt. / Sie hat mich umarmt und geküsst. / Die Oma hatte Träne in ihren Augen, nachdem sie mein Geschenk ausgepackt hatte. / Während der Feier hat Oma viel gelacht und uns interessante Geschichten aus ihrem Leben erzählt. / Die Oma hat eine Torte für mich gebacken.* LUB
- przedstawia opinię babci dot. niespodzianki przygotowanej przez zdającego, np.: *Die Oma hat gesagt, dass ihr das Geschenk sehr gut gefällt. / Meine Oma hat gesagt, dass sie noch nie so ein schönes Geschenk bekommen hat.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- informuje o reakcji innych osób (rodziców, rodzeństwa, …) na niespodziankę przygotowaną przez zdającego dla babci. – Taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się" zamiast „rozwinął"), np.: *Meine Mutter war mit meiner Überraschung für Oma sehr zufrieden. / Meine Eltern freuten sich darüber, dass ich etwas Schönes meiner Oma geschenkt habe.* (R→O)
- przewiduje reakcję babci. – Taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się" zamiast „rozwinął"), np.: *Ich vermute / Ich glaube / Ich bin sicher, dass meine Oma überglücklich sein wird.* (R→O)

Okoliczności poprzedzające obchody Święta Babci lub im towarzyszące mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element polecenia, tzn. informuje, jak babcia zareagowała na jego niespodziankę, np.: *Als ich diesen Schal im Schaufenster sah, wusste ich, dass die Oma ihn schön findet.* („odniósł się i rozwinął"), ALE *Ich schenkte meiner Oma einen schönen Schal, den ich im Schaufenster sah.* („nie odniósł się").

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odniósł się do tego podpunktu polecenia, np.:

- informuje o swojej reakcji na niespodziankę, która przygotował dla babci, np.: *Ich war mit meiner Überraschung für die Oma sehr zufrieden, denn das war ein gute Idee. / Ich habe mich für meine Oma sehr gefreut.*
- podaje informacje o swoich oczekiwaniach dotyczących prezentów/niespodzianek, np.: *Ich würde mich über die Einladung in ein gutes Restaurant sehr freuen. / Ich wünsche mir ein neues Fahrrad.*
- *pisze* o działaniach, które nie są reakcją na niespodziankę, np. *Meine Oma hat sich von der Arbeit erholt. / Sie hat geschwommen.*

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Meine Oma hat mich gebeten, Einkäufe zu machen.	Meine Oma war vom Geschenk begeistert. Sie hat das Geschenk schnell ausgepackt.	Meine Oma hat sich sehr über meine Überraschung gefreut. Sie hat sofort ihre Freundin angerufen und ihr mein Geschenk beschrieben.

• **zaproponujesz dzielenie się na forum pomysłami na interesujące prezenty.**
7.4) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje i sugestie.
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający proponuje dzielenie się pomysłami na interesujące prezenty, np.: *Es wäre schön, wenn ihr in diesem Forum eure besten Geschenke für Oma beschreibt. Das kann andere Leute inspirieren*. / *Ich schlage vor, dass wir darüber schreiben, welche Geschenke am besten sind.* **Akceptuje się** też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający: • prosi uczestników forum o dzielenie się pomysłami na interesujące prezenty, np.: *Ich möchte Euch bitten, dass ihr darüber schreibt, welche Geschenke am besten sind. / Ich schlage vor, der Oma ein Parfüm zu kaufen. Habt ihr eine andere Idee? Schreibt bitte darüber!* **Nie akceptuje** się odpowiedzi, w której zdający: • w żaden sposób nie proponuje dzielenia się pomysłami na interesujące prezenty, np.: *Jeder soll seiner Oma ein Geschenk zum Omatag geben.* • informuje o forach, na których uczestnicy piszą na inne tematy, np.: *Im Internet habe ich viele Foren gefunden, deren Teilnehmer über verschiedene Probleme schreiben.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ich habe immer ein Problem mit dem Geschenk für meine Oma.	Schreibt über Geschenke für Oma.	Vielleicht hat jemand von Euch eine interessante Überraschung zum Omatag vorbereitet? Schreibt darüber im Forum! So könnt ihr Menschen helfen, die keine eigenen Geschenkideen haben. Manchmal hat man keine Zeit, um etwas Interessantes für die Oma vorzubereiten. Deshalb wäre es schön, wenn ihr im Forum über eure besten Geschenkideen in Bezug auf Gesundheit, Unterhaltung usw. schreiben würdet.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
   - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
     Hallo Leute,
     bei uns wird der Omatag am 21. Januar gefeiert.
     Meine Teilnahme an dem Wettkampf finde ich interessant.
   - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
   - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
   - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
   - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
   - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/ kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne" błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne" błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	*Marek lubić czekoladę.*
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	*Marek √ czekoladę.*
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	*Słońce gżeje.*
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	*Słońce gżać w lecie.*
błędy w spójności/logice	podkreślenie linią falistą	*Założyłem kurtkę, bo było gorąco.*

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.
Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.
Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą" na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
   - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
   - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
   - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht), LG (Liebe Grüße),* należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
   Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Serie, Zeitschrift,* np. *die Serie „M jak miłość”, die Zeitschrift „Świat Dysku”*.
   Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty.* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.

11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10. Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
   - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits, Wegwerf-Gesellschaft*
   - formy skrócone, np. *geht's, gibt's*
   - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS*/*sms*,
   - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki").
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Nowe Horyzonty.* (4 słowa).